

figer kun, at det er mærkeligt, at den ærede Rigsdagsmand, der har udøvet saa megen Indflydelse i flere Kredse i Hovedstaden, ikke har faaet de Udelukkede til at tale, men at de ere forblevne saa stumme, da de dog vidste, at Communalloven var under Forhandling her i Rigsdagen. Derfor troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand og de Andre, som interessere sig saa meget for Valgrettens Udvidelse, burde have gjort denne Sag til Gjenstand for Forhandling i Møder og større Kredse saaledes, at man først, efterat alle disse forskellige Ansøukelser havde faaet Leilighed til at udtale sig, kom til at tage en endelig Beslutning. Vi bør forbeholde disse mindre og større Kredse nogen Indflydelse paa Bestemmelserne om Valgrettens Udvidelse og derfor ikke nu tage Bestemmelse derom; thi derved give vi dem jo Leilighed til at yttre sig desangaaende.

Jeg kan forøvrigt næsten stille mig paa det samme Standpunkt som den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet; thi det forekommer mig at være meget brugbart, hvad enten Fleertallets eller Mindretallets Forslag gaar igjennem, og jeg haaber heller ikke, at Fleertallets Forslag, hvis det her bliver vedtaget, andetskeds vil møde nogen afgjort Modstand; det ene Forslag har sine Fordele og Mangler ligesaa godt som det andet, og disse kjende vi jo af de to ærede Ordføreres Udtalelser. Jeg troer, at hvad enten vi følge det ene eller det andet Forslag, kunne vi ikke derved betragte Ordningen af Kjøbenhavns communale Forhold for endelig afsluttet; vi maae vente, at vi i Tidens Løb maae komme til at gaae nogle Skridt videre endnu, men jeg troer, at vi kunne være tilfredse, hvad enten det bliver Fleertallets eller Mindretallets Forslag, som her vinder Forsamlingens Bifald. Hvad der imidlertid for mig har en afgjørende Betydning i denne Sag, netop fordi den staaer saaledes for mig, som den gjør, uagtet de to Forslag følge to aldeles forskellige Systemer, der i og for sig kunne være hensigtsmæssige begge to — jeg siger, hvad der for mig er af en afgjørende Betydning, det er, at jeg har størst Sikkerhed for, at Mindretallets Forslag andetskeds vil gaae igjennem. Der er størst Sikker-

hed for, at Landstinget vil tage det, og der er ligeledes størst Sikkerhed for, at Ministeriet vil tage det, ja, i sidste Henseende er der jo endogsaa et aldeles ubetinget Ja. Denne større Sikkerhed for, at Mindretallets Forslag vil blive til Lov, den har saa stor Betydning for mig, at jeg ogsaa derfor maa tilraade at stemme for Mindretallets Forslag, men jeg skal tillige udtale, at jeg, isald dette Forslag forkastes, ogsaa med megen Fornøjelse skal stemme for Fleertallets Forslag.

Frolund: Det forholder sig ikke ganske rigtigt, naar den sidste ærede Taler bemærkede, at dette Valgspørgsmaal først er kommen ind ved en senere Behandling, thi det kom ind ved 1ste Behandling (Net!). Jo, dette Spørgsmaal kom ind ved den 1ste Behandling, det blev bragt ind af mig, og det sandt dengang en meget varm Understøttelse af den ærede Rigsdagsmand, som for Tiden er Ordfører for Fleertallet; han udtalte sig i et Foredrag, som vidnede om, at det var en Sag, han nøie havde sat sig ind i, hvis Sandhed og Vigtighed han sølte; derpaa gik Sagen til 2den Behandling, den blev bearbejdet af et Udvalg, og Udvalgets Fleertal foreslog en saadan ny Paragraph, men nu til 3die Behandling have alle de andre Medlemmer af Udvalget gjort Front til den modsatte Side og ladet mig alene staae med denne Paragraph; jeg vil dog derfor ikke opgive den, jeg vil have, at det skal foreligge Thinget til Afstemning, om Valgretten skal udvides eller ikke. Hvad er der da skeet siden 2den Behandling, som kan bevæge Thinget til at kaste denne Paragraph bort? Der er sagt, at Indenrigsministeren med Bestemthed har erklæret sig imod den; jeg har ikke hørt en saadan bestemt Erklæring, men vist er det, at han ikke holder meget af noget af Undringforslagene, han elsker dem ikke syndersigt, og noget bestemt Tilfagn om at staffe dem Lovskraft har han ikke givet. Det forekommer mig ogsaa, at selv det er en Grund til at holde paa denne Paragraph, at ved den sidste Behandling blev den vedtagen med meget stor Stemmesleerhed, som næsten grændsede til Genstemmighed; det vil tage sig underligt ud, at Thinget gjør saadanne Voltier, jeg synes ikke,